

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 25 (5 oktober 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

De link tussen Vinkeveen en Lourdes is na het verschijnen van de vorige nieuwsbrief gelegd: Vinkeveen is blijkbaar het Klein-Lourdes van het aartsbisdom, zoals Tienray in ons bisdom. Dus toch niet zo'n vreemde 'vervanger' als het in eerste instantie leek. Wat echter belangrijker is: het Coronavirus verspreidt zich weer zodanig, dat het kabinet onlangs (28 september j.l.) met nieuwe maatregelen is gekomen om het aantal contactmomenten terug te dringen. "De maatregelen zijn erop gericht om de kans op grote drukte en het aantal sociale contactmomenten tussen mensen te beperken, zonder de samenleving en de economie op slot te doen". Wat voor ons als parochie van toepassing is, is het nieuwe maximum voor ruimte binnen (max 30) en activiteiten buiten (max 40). Daarop gelden namelijk uitzonderingen zoals "personen die in gemeenschap met anderen godsdienst of levensovertuiging belijden". Voor onze kerkelijke vieringen verandert er dus momenteel niets. Dat neemt niet weg dat er bepaald geen reden is om te doen alsof er niets aan de hand is. Er is trouwens ook nog goed nieuws te melden: in St. Odiliënberg is de grote wijzer van het torenuurwerk terecht: hij lag op de bovenste verdieping van de noordertoren. Als je maar weet waar je zoeken moet.

Korenoverleg

Op dinsdagavond 23 juni j.l. werd al eens clusterbreed met (delegaties van) de koorbesturen overlegd hoe nu verder met het (samen-)zingen in onze kerken in Coronatijd (zie Roerkerknieuws nr. 16 van 27 juni j.l.). Toen werd er nog helemaal niet gezongen, waren er geen repetities, laat staan Mis-opluisteringen. Zoals toen afgesproken werden de leden van de afzonderlijke koren afgelopen zomer toch eens bij elkaar getrommeld, om te horen hoe zij de afgelopen lockdown hadden ervaren en eens te polsen hoe zij zelf tegen een mogelijke herstart na de zomer (1 september) aankeken.

Afgelopen dinsdagavond 28 september waren we weer in dezelfde setting bij elkaar om te vernemen hoe de (koor-)vlag er momenteel in de verschillende parochies bijhangt. Melick was het eerste koor dat op 10 augustus de (repetitie-)draad had opgepakt. Ook het Posterhols gemengd Koor (PGK) heeft inmiddels de repetities hervat. In Herkenbosch is echter besloten vóór 1 januari niet meer gezamenlijk te repeteren. Ook de gregoriaanse clusterschola hervat voorlopig nog geen repetities. Datzelfde geldt voor het parochiekoor van Posterholt; bij het St. Matthiaskoor is het echter de vraag of het daar nog wel van komt, omdat er momenteel nog maar zes leden over zijn. Wel bereidt men zich daar voor op de viering van het 50-jarig bestaansfeest, dat hoe dan ook gevierd wordt, Corona of niet. In St. Odiliënberg resulteerde de ledenraadpleging echter in de totale opheffing van het koor. In Vlodrop heeft men op 28 september j.l. de repetities weer hervat en worden er binnenkort weer Missen opgeluisterd. De Coronacrisis heeft er dus ook bij onze koren goed in gehakt. Gelukkig blijft de Stichting Bevordering Koorzang Roerdalen (SBKR) de vinger aan de pols houden, al was het maar door bijeenkomsten als deze te organiseren, zodat we minstens van elkaars initiatieven en resultaten weten en er zoiets als kruisbestuiving kan plaatsvinden. Wanneer er in onze kerken weer gezamenlijk gezongen wordt blijft in de meeste parochies dus nog een vraag. Veel hangt er ook af van de (hetelucht-)verwarming van onze kerken die wel eens (heel ander) roet in het eten kon gooien.

A peste libera nos, Domine

“Bevrijd ons van de pest, Heer”, met deze woorden begint het themanummer van het International Katholiek Tijdschrift ‘Communio’ in Coronatijd, over de omgang van de kerk met besmettelijke ziekten, verwijzend naar het aloude gebed van de kerk (uit de litanie van Alle heiligen) in reactie op de drie grote bedreigingen die de mensheid sinds onheuglijke tijden hebben gekweld: pest, honger en oorlog. Het woordje ‘pest’ geldt hier als ‘pars pro toto’ en staat eigenlijk voor welke besmettelijke ziekte dan ook. In de inleiding van dit themanummer heet het: “in de loop van 2020 is de wereld bevangen geraakt door het coronavirus. Tot op heden maken we de ingrijpende gevolgen mee voor de wijze waarop we samenleven en ook in het kerkelijk leven. Dat op zo grote schaal gelovigen niet hebben kunnen deelnemen aan de liturgische viering van het Paastriduüm, is in onze streken in deze vorm nog niet eerder voorgekomen. Tot op de dag van vandaag is de deelname aan het sacramentele leven door regels beperkt. Deze uitzonderlijke tijden vragen om uitzonderlijke dagen. Een zeldzaamheid was het ingelaste ‘Urbi et Orbi’ op 27 maart 2020, buiten de vaste momenten van Kerstmis en Pasen. Op de donkere avond van die dag gaf paus Franciscus vanaf een leeg en druilerig St. Pietersplein zijn zegen aan stad en wereld. De woorden die hij sprak en heel zijn optreden hebben op velen indruk gemaakt ... De Coronacrisis, waardoor we zijn overvallen, test ons geloof en nodigt ons met aandrang uit kritisch naar ons eigen leven te kijken. De wijze waarop voorgaande generaties zich hebben gedragen tijdens de ramp van een besmettelijke ziekte, kan voor ons een voorbeeld zijn. De paus spreekt er zelfs in zijn meditatie van 27 maart 2020 over ‘om onze voorouders in herinnering te roepen’” (blz.1-2). In zijn in dit tijdschrift opgenomen “historische-theologische overwegingen bij de huidige Coronacrisis” gaat M. Gielis in op de vraag in hoeverre wij uit het verleden lessen kunnen trekken voor onze huidige tijd. Daarbij kijkt hij allereerst naar de oorzaken van epidemieën in het verleden. “Als het inderdaad zo zou zijn dat de mens greep kan hebben op deze oorzaken, is natuurlijk de belangrijkste les die we uit het verleden kunnen trekken, hoe we in de toekomst epidemieën kunnen vermijden. Waarschijnlijk zijn epidemieën toch geen natuurrampen die de mens alleen maar ‘fatalistisch’, als het ware als een onontkoombaar noodlot, kan ondergaan. En indien er een verband is tussen klimaat en pestepidemie in de Late Middeleeuwen, hoe zit dat dan met de huidige Corona-epidemie? Ik ben van oordeel dat ook hier de relatie met de klimaatproblematiek onmiskenbaar is. Paus Franciscus deed reeds op 22 maart en ietwat later enkele uiterst opmerkelijke uitspraken in dezelfde zin. Zo zei Franciscus al dat ‘het Coronavirus wel eens het antwoord van de natuur kan zijn op de klimaatverandering. De natuur nodigt uit tot contemplatie. We hebben deze dimensie verloren, maar we moeten haar nu terugvinden’”. De paus baseert zich daarbij op inzichten van wetenschappers. Gielis verwijst in dit verband naar een ‘uiterst interessant’ artikel van wetenschapsjournaliste Ine Renson in De Standaard van 17 april j.l. (blz.47-48).

“Omdat mensen door de Corona-epidemie – opnieuw? – geconfronteerd zijn geworden met hun kwetsbaarheid en beperktheid en daardoor – ook weer opnieuw? – de noodzaak van overheidsingrijpen en van solidariteit in de samenleving hebben herontdekt, wordt er allerwege op gewezen dat er in onze maatschappij en cultuur diepgaande verschuivingen bezig zijn, die ook in het post-Coronatijdperk ons leven zullen of zelfs moeten bepalen. Op sociaal-economisch vlak zou er een overgang moeten zijn van de ‘kapitalistische’ of veeleer ‘neo-liberale’ economie van de vier laatste decennia naar een geleide markteconomie. Ik zou hierbij onmiddellijk willen bij aantekenen dat in politiek opzicht aldus blijkbaar (centrum-)partijen zoals de christendemocratische (en sociaal-democratische of links-liberale?) gelijk

krijgen. De nieuwe technieken (digitalisering) hebben tijdens de lockdown het thuiswerken mogelijk gemaakt. Het ziet ernaar uit dat dit in de economie van de post-Coronatijd voor een deel althans behouden zal blijven. De grote kosten die de Coronacrisis heeft meegebracht doen ook de roep naar een meer rechtvaardige fiscaliteit weerklinken. Vooral de multinationals zouden meer moeten bijdragen. Daarvoor is dan weer een sterker Europa nodig. Maar dat Europa mag dan niet alleen een economische gemeenschap zijn, zoals sommigen het nog zien, maar zou veel meer een sociaal en ecologisch Europa moeten worden dan het nu al is" (blz.49-50).

Personalia

Op dinsdag 29 september j.l. werd van uit de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Nicolaas Johannes Marie (Nic) van Stiphout (1931-2020)** begraven. Geboren in Helmond werd hij na zijn opleiding op Rolduc en in Roermond op 22 maart 1958 aldaar tot priester gewijd. Met ingang van 31 juli 1958 werd hij benoemd tot leraar aan het Bisschoppelijk College in Roermond en met ingang van 1 oktober 1960 werd hij tevens assistent in de parochie O.-L.-Vrouw van Altijddurende Bijstand in Roermond. Met ingang van 1 oktober 1976 werd Van Stiphout benoemd tot pastoor van de parochie H. Nicolaas in Guttecoven. Dit bleef hij tot 22 maart 1981 en met ingang van die datum werd hij benoemd tot pastoor van de parochie H. Andreas in Melick. Op 1 oktober 1985 werd hij benoemd tot rector van Huize Watersley in Sittard. Uit deze functie kreeg Van Stiphout op 1 oktober 1995 eervol ontslag, waarna hij vervroegd met emeritaat ging. Nog lang werd hij gevraagd om als priester bij allerlei gelegenheden voor te gaan, totdat zijn gezondheid hem dat enkele jaren geleden steeds moeilijker en uiteindelijk zelfs onmogelijk maakte. In 1983 vierde hij in Melick zijn zilveren, in 1998 in Nunhem zijn robijnen en in 2008 in Swalmen zijn gouden priesterjubileum. *"Voor Nic was christen-zijn allereerst medemens zijn", aldus de tekst op zijn gedachtenisprentje; "een mens die er is voor en met de ander. Hij was verdraagzaam, mild, bescheiden, niet veroordelend, vol vertrouwen en opbouwend. Kritisch naar het instituut kerk en zoekend naar zijn eigen manier van priesterschap, waarbij hij uitdagingen niet uit de weg ging en opgelegde grenzen doorbrak, op zoek naar nieuwe wegen, naar 'Echt Leven'.* Op maandagavond 21 september kwam er in het Roermondse ziekenhuis niet geheel onverwacht een einde aan zijn dienstbare leven met en voor mensen. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door Claudia Couwenbergh (sopraan) en Remy Syrier (organist), volgde de begrafenis op Bergerbos.

Op vrijdagmorgen hielden we in de St. Matthiaskerk van Posterholt de uitvaart voor **Petronella Rosalina Hubertina (Nelly) Wolters-Vossen (1938-2020)** van de Zwartemolenweg. Geboren en getogen in Herten kwam ze met haar huwelijk met Bair Wolters (1937-2020) in Posterholt terecht, waar ze een eigen huis aan de Roermondseweg gingen wonen, naast Bairs ouderlijk boerderij. Terwijl Bair als landmeter bij het kadaster de kost verdiende zorgde Nelly voor het huishouden en de opvoeding van de kinderen Paul en Angelique. Werken in de (bloemen-)tuin, maar ook het maken van boeketten en bloemstukjes was haar grote hobby. Samen met Bair heeft ze veel gewandeld en gefietst. Vaste prik was de wekelijkse winkelafpraak met haar zussen (het 'Vossenclubje') in Roermond, dan werd er niet alleen via een vaste route (het 'Vossenpad') geshopt maar ook op een vaste plek geluncht. Haar kinderen en kleinkinderen konden altijd rekenen op haar liefdevolle zorg en aandacht. En zo was ze er ook voor haar man toen hij ziek werd, een ziekte waaraan hij 7½ jaar geleden kwam te overlijden. In haar huisje aan de Zwartemolenweg kende Nelly toch nog een paar mooie jaren en genoot ze intens van

haar contacten met familie, vriendinnen en buren. Vorig jaar september moest ze een zwarte operatie onderging en aanvankelijk leek het erop dat het weer de goede kant met haar opging, totdat ze afgelopen voorjaar weer met haar gezondheid begon te sukkelen. De ziekte was weer terug, de ziekte die ook het einde van haar leven inluidde. Op maandag 28 september j.l. kwam ze in "De Ark" te overlijden. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door Willeke Simons, volgde de begrafenis op Bergebos.

Op zondagmiddag 4 oktober j.l. werd in de St. Matthiaskerk van Posterholt **Sil Derix** gedoopt, broertje van Meike die indertijd ook al hier werd gedoopt. Omdat een van de peettantes kort daarvoor een Coronatest had ondergaan, kon zij 'slechts' via een digitale verbinding aanwezig zijn.

Gebed in coronatijd

*Almachtige God, die genadig neerziet op Uw volk
en altijd bekommerd zijt om de zieken en de zwakken;
Uw Zoon Jezus Christus heeft zieken de handen opgelegd en hun zonden vergeven.
Zie genadig neer op hen die nederig voor U staan en bidden om genezing.
We bidden U in deze tijd van epidemie en nood,
sta met Uw liefde en goedheid Uw volk bij.
Wend deze ziekte van ons af, laat hen die erdoor getroffen zijn weer genezen,
bescherm hen die door Uw goedheid, tot nu toe, ervan bewaard zijn gebleven
en laat deze plaag niet verder om zich heen grijpen.
Heilige Maria, heil van de zieken, bid voor ons! Heilige Corona, bid voor ons!
Heilige Sebastianus, bid voor ons! Heilige Rochus, bid voor ons!*

Wit U ons in deze zware (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus
Melick: NL 54 INGB 000 1054 893 tnv RK kerkbestuur St. Andreas
Montfort: NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina
St. Odiliënberg: NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus
Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 of NL 63 INGB 0001 170 840 t.n.v. RK Kerk St. Matthias
Vlodrop: NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.
Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl
Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825
Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765
Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154
Bert Venner (Roermond), diaken, 320 215
Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245
Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl
Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl
Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl
Parochiebureau St. Odiliënberg (Lilian Peters), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl
Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl
Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl